

Daniel Kitabı - Numara Yüz On Beş

Son Neslin Peygamberi Özelliklerini Açığa Çıkarmak

Jeff Pippenger

2024-03-04

Göz ardı edilmekte olan bir halkın son neslinde, belirli peygamberî özellikler tespit edilir. Onlar engerekler soyudur; çünkü Şeytan'ın karakterini şekillendirmişlerdir. Onlar zina eden bir nesildir; çünkü Tanrı'nın düşmanlarıyla kutsanmamış bağlar kurmuşlardır. Görürler ama anlayamazlar, duyarlar ama kavrayamazlar noktasına gelmişlerdir; çünkü tövbe edip dönmemişlerdir; bu durum da yüreklerinin yağ bağlaması olarak ifade edilir. Bu duruma ilk değinen Musa'ydı.

Ve Musa bütün İsrail'i çağırıp onlara dedi: Mısır diyarında Rab'bin Firavun'a, onun bütün kullarına ve bütün ülkesine, gözlerinizin önünde yaptıklarının hepsini gördünüz; gözlerinizin gördüğü büyük sınamalar, alametler ve o büyük mucizeler. Yine de Rab size bugüne kadar kavrayacak bir yürek, görececek gözler ve işitecek kulaklar vermedi. Tesniye 29:2-4.

Laodikya'daki görme ve işitme olgusundan ilk kez söz edildiğinde, Tanrı'nın halkının göremediği şey, kendi kurucu tarihindeki işaretler ve harikalardır. Yeremya, bu olguyu son günlerdeki "akılsız kızlar"ın bir özelliği olarak ve ayrıca, Yaratıcı Tanrı'dan korkulması gerektiğini duyuran birinci meleğin çağrısıyla başlayan üç meleğin mesajlarını kabul etmeyi reddetmelerinin bir ifadesi olarak tanımlar. Bu isyan yüzünden geç yağmuru almazlar.

Yakup'un evinde bunu ilan edin ve Yahuda'da duyurun; deyin ki: "Şimdi bunu dinleyin, ey akılsız ve anlayışsız halk; gözleri olup da görmeyen, kulakları olup da işitmeyen! Benden korkmuyor musunuz? diyor Rab; huzurumda titremeyecek misiniz? Ben, denize sınır olsun diye kumu ebedi bir yasa kıldım; onu aşamaz. Dalgaları kabarsa da üstün gelemez; kükrese de onu geçemez. Ama bu halkın dönecek ve isyankar bir yüreği var; dönmüş ve uzaklaşmışlardır. İçlerinde şöyle demezler: 'Gel şimdi Tanrımız Rab'den korkalım; mevsiminde hem ilk yağmuru hem de son yağmuru veren O'dur; bize hasadın belirlenmiş haftalarını saklayan O'dur.' Sizin suçlarınız bu şeyleri uzaklaştırdı, günahlarınız iyilikleri sizden alıyordu." Yeremya 5:20-25.

Hezekiel, görüp de anlamamayı temsil eden özellikleri sergileyenleri asi bir ev halkı olarak tanımlar. Onlar, temellerinin tarihini görmeyi reddeden, birinci meleğin mesajını reddettikleri için tövbe etmemiş akılsız kızlardır; çünkü birinci meleğin mesajını reddetmek hepsini reddetmek demektir; zira birincisini kabul etmezsen ikincisini de üçüncüsünü de kabul edemezsin. Bu durumda, son yağmur zamanı boyunca bu kızlardan son yağmur esirgenir. İsa, anlatısında bu özelliğe değindikten sonra, ardından Ekinci benzetmesini sundu.

Ama gözleriniz ne mutlu, çünkü görüyor; kulaklarınız ne mutlu, çünkü işitiyor. Çünkü size gerçekten söylüyorum: Birçok peygamber ve salih kişi sizin gördüklerinizi görmeyi arzuladı ama görmedi; sizin işittiklerinizi işitmeyi arzuladı ama işitmedi. Öyleyse ekincinin benzetmesini dinleyin. Her kim egemenliğin sözünü işitir de anlamazsa, kötü olan gelir ve yüreğine ekilmiş olanı kapar. Yol kenarına ekilen budur. Kayalık yerlere ekilen ise, sözü işitip

hemen sevinçle kabul eden kişidir; ama kendinde kök yoktur, yalnız bir süre dayanır; söz yüzünden sıkıntı ya da zulüm doğduğunda hemen sendeler. Dikenler arasına ekilen ise, sözü işitendir; ama bu dünyanın kaygısı ve zenginliğin aldatıcılığı sözü boğar ve o da meyvesiz kalır. İyi toprağa ekilen ise, sözü işitip anlayan kişidir; bu da ürün verir: kimi yüz kat, kimi altmış, kimi otuz. Onlara başka bir benzetme daha anlattı: Göklerin Egemenliği, tarlasına iyi tohum eken bir adama benzer. Ne var ki insanlar uyurken, onun düşmanı geldi, buğdayın arasına delice ekti ve gitti. Ekin filizlenip başak verdiğinde, deliceler de görüldü. Bunun üzerine ev sahibinin hizmetkârları gelip ona, 'Efendim, tarlana iyi tohum ekmedin mi? Öyleyse delice nereden çıktı?' dediler. O da onlara, 'Bunu bir düşman yapmış,' dedi. Hizmetkârlar, 'Öyleyse gidip onları toplayalım mı?' dediler. Ama o, 'Hayır,' dedi, 'çünkü deliceleri toplarken buğdayı da onlarla birlikte kökünden sökebilirsiniz. İkisi de hasada kadar birlikte büyüsün. Hasat vaktinde biçicilere, "Önce deliceleri toplayın, yakılmak üzere demetler halinde bağlayın; buğdayı ise ambarıma toplayın" diyeceğim.' Matta 13:16-30.

Akılsızlar yabani otlardır, akıllılar ise buğdaydır. On bakire benzetmesinde iki sınıf arasındaki ayrımı ortaya koyan şey, yağın bulunup bulunmamasıdır; buğday ve yabani otlarda ise ölçüt, söz olan tohumun anlaşılıp anlaşılmadığıdır. Musa'nın görmeyecek ve dolayısıyla anlamayacak bir sınıftan ilk söz edişi, anlaşılması gereken mesajı kurucu tarihin işaretleri ve harikaları olarak konumlandırır. Ellen White'in isyankâr hanenin körlüğünün unsurlarına dair son peygamberî atfi ise, bütün doğru insanların görmeyi arzuladığı şeyi görmekle kutsanmış gözlerin gördüğü şeyin Millerci hareketin tarihi olduğunu ortaya koyar.

1840–1844 yılları arasında verilmiş olan bütün mesajlar şimdi güçlü bir şekilde duyurulmalıdır; çünkü yönünü kaybetmiş birçok insan vardır. Mesajlar bütün kiliselere gitmelidir.

Mesih şöyle dedi: 'Gözleriniz ne mutlu, çünkü görüyor; kulaklarınız ne mutlu, çünkü işitiyor. Çünkü doğrusu size derim ki, birçok peygamber ve doğru kişi sizin gördüğünüz şeyleri görmeyi arzuladı, ama görmedi; sizin işittiğiniz şeyleri işitmeyi arzuladı, ama işitmedi' [Matta 13:16, 17]. 1843 ve 1844'te görülenleri gören gözler ne mutludur. Manuscript Releases, cilt 21, 436, 437.

İsa her zaman sonu başlangıçla açıklar; gözleri olup da görmeyen ve anlamayanlara yapılan ilk gönderme ile son gönderme, görülmeyen şeyin aslında isyankâr evin temel tarihi olduğunu, bu yüzden reddedildiğini ve böylece akılsızların geç yağmuru tanınmasını engellediğini ortaya koyar. 1840–1844 dönemi, eski İsrail'in Mısır esaretinden kurtuluşuyla tiplenmişti. Eski İsrail'in ilk sınama sürecini geçememesi onları Kadeş'e getirdi; orada on casusun sahte raporunu kabul edip onları Mısır'a geri götürecek yeni bir önder seçtiler. Kırk yıl sonra Kadeş'e geri getirildiler ve Musa Kayaya ikinci kez vurarak başarısız oldu.

Her ne kadar Musa başarısız olmuş olsa da, buna karşın Yeşu yine de onları Vaadedilmiş Topraklar'a götürmek için önderlik etti. Kadeş'teki son sınama ciddi bir isyana sahne olmuştu; çünkü İsa her zaman sonu başlangıçla gösterir ve hem kırk yılın başında on casusun Kadeş'teki isyanı hem de kırk yılın sonunda yaşananlar, oradaki büyük bir isyanı örnekler. Yine de Musa'nın Kadeş'teki isyanına rağmen, Vaadedilmiş Topraklar'a girme vizyonu artık ertelenmedi.

1863'teki isyan sırasında —ki bu isyan 1888'deki daha da artmış isyana, onun da 1919'daki daha da artmış isyana yol açmasına ve 1957'deki isyanla doruğa ulaşmasına neden oldu— İsa, Laodikya Adventizmini Kadeş'e geri getirdi. Onları, üçüncü meleğin gelip nihayetinde 1863'teki isyanı ve Laodikya'nın çölünde dolaşmaya sürgün edilmeyi açığa çıkaran bir sinema sürecini başlattığı tarihe geri getirdi. Üçüncü melek, Vahiy'in on sekizinci bölümündeki kudretli melek, ki o üçüncü melektir, indiğinde, 11 Eylül 2001'de Laodikya Adventizminin tarihinin son evresine girdi. Sonra, New York kentinin kuleleri yıkıldığında, Nimrod'un kulesinin yıkılışıyla simgelenmiş olduğu üzere, Babil'in düştüğünü ilan etti.

Üçüncü meleğin mesajı kavranmayacaktır; kendi yüceliğiyle yeryüzünü aydınlatacak ışık, onun ilerleyen yüceliğinde yürümeyi reddedenler tarafından sahte bir ışık olarak adlandırılacaktır. Review and Herald, 27 Mayıs 1890.

Eski İsrail'de olduğu gibi, modern İsrail'de de durum böyledir. 11 Eylül 2001'e tanıklık eden nesil son nesildir. İsa, Luka'nın yirmi birinci bölümünde “bu nesil”den söz etti ve o nesli, göklerin ve yerin geçeceği zamanda yaşayanlar olarak tanımladı; ki bu İkinci Geliş'te olur. Mesih'in dönüşüne tanıklık edecek olan o nesil, kendilerine son nesil olduklarını kanıtlayan bir işareti fark etmiş olacaktır. “Her görümün etkisi”nin artık “geciktirilmediği” zamanda yaşayanlar olduklarını bilecek ve anlayacaklardır.

İsa, öğrencileriyle birlikte tapınaktan ayrılırken, O'na tapınağın yıkımına ilişkin tasvirinde ne demek istediğini açıklamasını sordular. Bu konuşma, son nesilde öğrencilerinin yapacağı konuşmayı temsil ediyordu. Öğrenciler, O'nun defalarca öğretmiş olduğu şu sözlerle ne demek istediğini anlamak istediler: Laodikya Adventist Kilisesi, yakında yürürlüğe girecek Pazar yasası sırasında silinip süpürülecek; çünkü oradaki tapınanlar O'nun ağzından kusulup artık O'nun adına konuşanlar olmayacaklar.

Öğrencilerine yanıt verirken İsa, Kudüs'ün yıkımını ve bunun ardından gelen tarihi ta dünyanın sonuna kadar anlattı. On dokuzuncu ayete kadar olan tarihsel genel bakışı sunduktan sonra Kudüs'ün yıkımına değindi; bu yıkım çarmıhta gerçekleşebilirdi, ama Tanrı'nın merhameti ve sabrı nedeniyle yaklaşık kırk yıl ertelendi. Kırk yılın sonunda, ancak O'nun o zaman verdiği işareti fark ederlerse yıkımdan kurtulacak artakalan küçük bir grup olacaktır.

Kadim İsrail'in başlangıcında, Musa'nın şefaati nedeniyle kırk yıl ertelenen on casusun isyanına ilişkin bir yargıyla başlayan kırk yıllık bir dönem vardı. Kadim İsrail'in sonunda ise, Mesih'in uzun sabrı ve merhametinin şefaati nedeniyle kırk yıl ertelenen çarmıha karşı isyana ilişkin bir yargı vardı. Her iki tarihte de kurtulan bir bakiye vardı. İsa her zaman bir şeyin sonunu o şeyin başlangıcıyla gösterir.

İsa, Kudüs'ün yıkımıyla bağlantılı işareti ele aldı ve onu "öç alma günleri" olarak tanımladı.

Yeruşalim'in ordular tarafından kuşatıldığını gördüğünüzde, onun yıkımının yakın olduğunu bilin. O zaman Yahudiye'de olanlar dağlara kaçsın; onun içinde olanlar dışarı çıksın; kırdaki olanlar da oraya girmesin. Çünkü bunlar, yazılmış olan her şeyin yerine gelmesi için intikam günleridir. Luka 21:20-22.

"Öç alma günü" son yedi beladır ve bu nedenle Kardeş White, Kudüs'ün yıkımını Tanrı'nın son günlerdeki icraî yargısıyla ilişkilendirir.

İşitmek için yaklaşın, ey uluslar; dinleyin, ey halklar: yeryüzü ve içindeki her şey, dünya ve ondan çıkan her şey işitsin. Çünkü Rab'bin öfkesi bütün ulusların üzerindedir, ve gazabı onların bütün ordularının üzerindedir; onları büsbütün yok etti, onları kıyıma teslim etti. Ölülerini de dışarı atılacak, leşlerinin kokusu yükselecek, ve dağlar kanlarıyla eriyecek. Göklerin bütün ordusu da çözülecek, ve gökler topar gibi dürülecek; ve onların bütün ordusu, asmanın yaprağı nasıl düşerse ve incir ağacından düşen incir gibi, düşecek. Çünkü kılıcım gökte yıkanacak; işte, İdumea'nın üzerine ve lanetime uğramış halkın üzerine yargı için inecek. Rab'bin kılıcı kanla doludur, yağla semirmiştir; kuzuların ve keçilerin kanıyla, koçların böbreklerinin yağıyla; çünkü Rab'bin Bozrah'ta bir kurbanı ve İdumea diyarında büyük bir kıyımı vardır. Tek boynuzlular da onlarla birlikte inecek, ve düveler boğalarla birlikte; ve toprakları kanla ıslanacak, ve tozları yağla semirecek. Çünkü bu Rab'bin öç alma günüdür, ve Siyon'un davası için karşılık verme yılıdır. Yeşaya 34:1-8.

İsa, Nasıra'da kendisini Mesih olarak ilan ettiği ilk halka açık konuşmasını yaptı. Bu konuşmaya peygamberlikteki "ilk bahsediliş kuralı" yön veriyordu. Seçtiği okuma, hizmetinin "Rab'bin öç alma günü"nü ilan etmeyi de içerdiğini gösteriyordu. Bu da Yeşaya'ya göre aynı zamanda "Siyon davası için öç alma yılı"dır.

Mesih, kamuya açık hizmetine Nazaret'te başladı ve kendisini Mesih olarak ilan etti. O zaman, sözlerini işitip de kavramayanlar, O'nu bir dağdan aşağı atarak öldürmeye kalkıştılar. Hizmetinin başlangıcı, memleketinin halkının O'nu öldürmeye teşebbüs etmesiyle, hizmetinin sonu ise kendi halkının O'nu gerçekten öldürmesiyle işaretlendi. O'nun hizmeti, kendisini Mesih olarak tanıtmak içindi; ki vaftizinde meshedildiğinde Mesih oldu. Vaftizinde, gelecek Mesih'e dair kehanetin yerine geldiğini tasdik etmek üzere ilahi bir sembol indi. 11 Ağustos 1840'ta, o tarihin sınavıcı mesajına dair kehaneti tasdik etmek için ilahi bir sembol indi. Ve 11 Eylül 2001'de, o tarihin önceden haber verilen mesajını tasdik etmek için ilahi bir sembol indi; bu da geç yağmur mesajıdır.

"Samiriyelilerle iki gün hizmet ettikten sonra, İsa onları bırakarak Celile'ye doğru yolculuğuna devam etti. Gençliğini ve ilk yetişkinlik yıllarını geçirdiği Nasıra'da hiç oyalanmadı. Kendini Meshedilmiş Olan olarak ilan ettiğinde oradaki havrada gördüğü kabul o kadar olumsuzdu ki, daha verimli alanlar aramaya, dinleyecek kulaklara ve mesajını kabul edecek yüreklere vaaz etmeye karar verdi. Peygamberin kendi memleketinde itibarı olmadığını öğrencilerine söyledi. Bu söz, aralarında gösterişsizce yaşamış ve çocukluğundan beri yakından tanıdıkları birinde olağanüstü derecede takdire şayan bir gelişmeyi kabullenme konusunda birçok insanda bulunan doğal isteksizliği ortaya koyar. Aynı zamanda, aynı kişiler bir yabancıнын ve bir maceraperestinin iddiaları karşısında çılgınca heyecanlanabilirler." Peygamberlik Ruhu, cilt 2, 151.

Luka'nın yirmi birinci bölümünde Mesih, ölüm görmeyecek olan son nesil olan yüz kırk dört bini tanımlar. Bunu, eskiden Babası'nın evi olan ama sonra Yahudilerin evi haline gelen yere yaptığı son ziyaretiyle başlayan tarihi anlatarak yapar. İsa'nın sunmaya başladığı bu tarih anlatışında, Kudüs'ün ve öğrencilerin hakkında bilgi almak istedikleri tapınağın yıkılacağı noktaya geldi (MS

70). Bu yıkımı, hizmetinin başlangıcında yaptığı ilanının bir parçası olan “öç alma günleri” olarak nitelendirdi. “Öç alma günleri” yalnızca MS 70’teki Kudüs’ün yıkımını değil, aynı zamanda yedi son bela ile temsil edilen Tanrı’nın gazabının zamanını da ifade ediyordu.

Çünkü bu, Orduların Rab Tanrısı’nın günüdür; düşmanlarından öcünü almak için bir öç alma günü. Kılıç yiyecek, doycak ve onların kanıyla sarhoş olacak; çünkü Orduların Rab Tanrısı’nın, Fırat Nehri kıyısında, kuzey diyarında bir kurbanı vardır. Yeremya 46:10.

Babil üzerine gelen "öç günü", "kuzey ülkesinde, Fırat Nehri kıyısındaki kurban" ile temsil edilen, yakında gelecek Pazar yasasıyla başlar.

Rab’bin öfkesi yüzünden orada oturulmayacak, tamamen ıssız kalacak; Babil’in yanından geçen herkes şaşacak ve bütün belalarına ıslık çalacak. Babil’e karşı her yandan savaş düzeni alın; yayı gerenlerin hepsi ona ateş etsin, okları esirgemeyin; çünkü Rab’be karşı günah işledi. Her yandan ona karşı haykırın; teslim oldu; temelleri çöktü, duvarları yıkıldı; çünkü bu Rab’bin öç almasıdır: ondan öç alın; yaptığı gibi siz de ona yapın. Babil’den ekincisini ve hasat vaktinde orak sallayanı yok edin; zalim kılıcın dehşeti yüzünden herkes kendi halkına dönecek, herkes kendi diyarına kaçacak. İsrail dağılmış bir koyundur; aslanlar onu sürüp dağıttı: önce Asur kralı onu yuttu; en sonunda da Babil kralı Nebukadnessar onun kemiklerini kırdı. Bunun için Orduların Rabbi, İsrail’in Tanrısı şöyle diyor: Bak, Asur kralını cezalandırdığım gibi, Babil kralını ve ülkesini cezalandıracağım. İsrail’i yine meskenine geri getireceğim; Karmel ve Başan’da otlayacak, ruhu Efrayim dağında ve Gilat’ta doycak. O günlerde ve o zamanda, Rab diyor ki, İsrail’in suçluluğu aransa bulunmayacak; Yahuda’nın günahları da bulunmayacak; çünkü artakalanları bağışlayacağım. Meratayim ülkesine, evet ona, ve Pekod sakinlerine karşı çıkın; harap edin, onların ardından tamamen yok edin, diyor Rab; sana buyurduğum her şeye göre yap. Ülkede savaş gürültüsü ve büyük yıkım var. Bütün dünyanın çekici nasıl da parçalanıp kırıldı! Babil uluslar arasında nasıl da ıssızlığa döndü! Senin için bir tuzak kurdum ve yakalandın, ey Babil, farkında değildin; bulundun ve ayrıca yakalandın, çünkü Rab’be karşı durdun. Rab silahhanesini açtı ve öfkesinin silahlarını çıkardı; çünkü bu, Kalde ülkesinde Orduların Tanrısı Rab’bin işidir. En uzak sınırdan ona karşı gelin, ambarlarını açın; onu yığınlar halinde kaldırıp atın, tamamen yok edin; ondan hiçbir şey kalmasın. Bütün boğalarını öldürün; kesime insanlar. Vay hallerine! Çünkü günleri geldi, cezalandırılma zamanı. Tanrımız Rab’bin öcünü, tapınağının öcünü Siyon’da ilan etmek için Babil ülkesinden kaçıp kurtulanların sesi yükseliyor. Okçuları Babil’e karşı bir araya çağırın; yayı gerenlerin hepsi çevresinde ordugâh kursun; ondan hiç kimse kaçmasın. Yaptığı işlere göre ona karşılık verin; yaptığı her şeye göre siz de ona yapın; çünkü Rab’be, İsrail’in Kutsalı’na karşı kibirlendi. Yeremya 50:13-29.

MS 70 yılında Kudüs’ün yıkımı, Amerika Birleşik Devletleri’nde yakında yürürlüğe girecek Pazar günü yasasıyla başlayacak olan, Babil’in fahişesi hakkında icra edilecek yargıyı temsil eder. İsa, MS 70 yılını yakında çıkacak Pazar günü yasası olarak tanımladığını biliyordu; çünkü O, kendi Sözü’nün yazarıdır ve O, Söz’ün kendisidir. Son neslin geldiğini belirleyen işaretin ne olduğunu anlayabilmek için, İsa’nın Luka’nın yirmi birinci bölümünde ortaya koyduğu peygamberlik sözünün bağlamını tanımak önemlidir.

Bu incelemeye bir sonraki makalede devam edeceğiz.

Mesih'in gelişi, bu dünyanın tarihindeki en karanlık dönemde gerçekleşecek. Nuh'un ve Lut'un günleri, İnsanoğlu'nun gelişinden hemen önce dünyanın durumunu tasvir eder. Kutsal Yazılar, bu zamana işaret ederek, Şeytan'ın bütün güçle ve 'haksızlığın her türlü aldaticılığıyla' çalışacağını bildirir. 2. Selanikliler 2:9, 10. Onun etkinliği, hızla artan karanlık ve bu son günlerdeki sayısız hata, sapkınlık ve aldanışlarla açıkça ortaya çıkmaktadır. Şeytan yalnızca dünyayı tutsak etmekle kalmıyor; aldatmaları, Rabbimiz İsa Mesih'e bağlı olduklarını söyleyen kiliseleri de mayalıyor. Büyük imandan düşüş, gece yarısı kadar derin bir karanlığa dönüşecek. Tanrı'nın halkı için bu, bir deneme gecesi, bir ağlayış gecesi, hakikat uğruna bir zulüm gecesi olacak. Ama o karanlık gecenin içinden Tanrı'nın ışığı parlayacak.

O, 'ışığın karanlıktan parlamasını sağlar.' 2. Korintliler 4:6. 'Yeryüzü biçimsiz ve boştu; enginin yüzünü karanlık kaplıyordu' iken, 'Tanrı'nın Ruhu suların yüzü üzerinde hareket etti. Tanrı, Işık olsun, dedi; ve ışık oldu.' Yaratılış 1:2, 3. Böylece ruhsal karanlığın gecesinde Tanrı'nın sözü şöyle buyurur: 'Işık olsun.' Halkına da şöyle der: 'Kalk, parıl da; çünkü ışığın geldi ve Rab'bin yüceliği üzerine doğdu.' Yeşaya 60:1.

"İşte," der Kutsal Yazı, "karanlık yeryüzünü örtecek ve koyu karanlık da halkları; ama Rab senin üzerine doğacak ve O'nun yüceliği senin üzerinde görülecek." 2. ayet. Baba'nın yüceliğinin parıltısı olan Mesih, dünyaya dünyanın ışığı olarak geldi. Tanrı'yı insanlara temsil etmek için geldi ve O'nun hakkında, "Kutsal Ruh'la ve güçle meshedildiği" ve "iyilik yaparak dolaştığı" yazılmıştır. Elçilerin İşleri 10:38. Nasıra'daki havrada şöyle dedi: "Rab'bin Ruhu üzerimdedir; çünkü O beni yoksullara Müjde'yi iletmem için meshetti; yüreği kırık olanları iyileştirmem, tutsaklara serbest bırakılacaklarını ve körlere gözlerinin açılacağını duyurmam, ezilenleri özgürlüğe kavuşturmam, Rab'bin lütuf yılını ilan etmem için beni gönderdi." Luka 4:18, 19. Bu, öğrencilerine yapmaları için verdiği görevdi. "Siz dünyanın ışığısınız," dedi. "Öyle ki insanlar iyi işlerinizi görsün ve göklerdeki Babanızı yüceltsin diye, ışığınız insanların önünde öyle parlansın." Matta 5:14, 16. Peygamberler ve Krallar, 217, 218.